

ad § 45.

Bestemmelsen i første Stykke er en Følge af de i de sønderjydske Landsdele gældende Regler om Grundbøgers Førelse. »Umyndiggørelsesdekreter« maa iøvrigt tages i videste Forstand, saaledes at det omfatter Dekreter, hvorved en Enke sættes under fast Lavværgemaal.

Da der for Dekreter, der afsiges efter Udgangen af September 1921, kun gives den ene særlige Regel om faste Ejendomme, følger det af § 42, at man iøvrigt maa anvende dansk Rets Regler om Kundgørelse af Umyndiggørelsesdekreter.

Den i andet Stykke givne Regel er begrundet i, at tysk Ret ikke stiller noget Krav om Bekendtgørelse af Umyndiggørelsesdekreter; det vilde derfor være ubilligt at opstille det Krav, at de maa ske længe før Indførelsen af dansk Ret afsagte Umyndiggørelsesdekreter nu skulde bekendtgøres. Reglen skal ikke udelukke en mulig Undtagelse med Hensyn til Skibe; det er ikke fundet nødvendigt at optage noget Forbehold herom i § 45, 2det Stk., da Bestemmelserne i Skibsregistreringsloven antagelig vil være gældende i de sønderjydske Landsdele allerede før den 1. Oktober 1921.

ad § 46.

Efter dansk Rets Indførelse vil der ikke mere kunne anlægges Sag sigtende til at faa en bortbleven Person erklæret død, men det vil findes naturligt at tillade, at allerede paabegyndte Sager føres til Ende. Den foreslaaede Regel stemmer ganske med Art. 161, 1ste Stykke i Indførelsesloven til B. G. B. Det er fundet overflødigt at udtale, at de i Overensstemmelse med hidtil gældende Ret afsagte Dødserklæringsdomme bevarer den Virkning, der tillægges dem ved Arledning § 18. Heller ikke er der fundet Anledning til at udtale, at der straks efter 1. Oktober 1921 kan anlægges Sag efter Reglerne i Forordningen af 11. September 1839 uden Hensyn til, om de i Forordningen fastsatte Frister delvis falder i Tiden før 1. Oktober 1921; thi dette følger af almindelige Retsgrundsetninger.

ad § 47.

Det foreslaas her, at dansk Rets Regler om Ægteskab indtil videre ikke skal sættes i Kraft i de sønderjydske Landsdele. Grunden hertil er, at det er umuligt at udarbejde de nærmere Overgangsregler om Ægteskab; saa længe det endnu ikke vides, om det for Tiden Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Ægteskab gennemføres; thi Over-

gangsreglerne maa have et ganske andet Indhold, hvis dette sker, end i modsat Fald. Hvis Ægteskabslovforslaget imidlertid gennemføres i denne Samling eller dog inden Slutningen af Vinteren 1920—21, vil Ægteskabsloven kunne sættes i Kraft i de sønderjydske Landsdele den 1. Oktober 1921 sammen med dansk Rets øvrige Regler. Vedtages Loven senere, maa dens Indførelse i de sønderjydske Landsdele udskydes noget længere; thi af Hensyn til Lovens indgribende Betydning maa det kræves, at Loven selv og de fornødne Overgangsbestemmelser foreligger mindst $\frac{1}{2}$ Aar, før den sættes i Kraft. Skulde det ogsaa i Rigsdagssamlingen 1920—21 vise sig umuligt at gennemføre Ægteskabsloven, bør man vistnok skride til at indføre dansk Ægteskabsret i den ældre Form. Da det imidlertid vilde føles som et væsentligt Tilbageskridt at indføre dansk Rets Regler om Ægteskabs Indgaaelse og Skilsmisse, maa det under den nævnte Forudsætning stærkt anbefales, at man senest i Samlingen 1920—21 søger vedtaget den Del af Ægteskabsloven, der handler herom.

Hovedmængden af Lovbestemmelserne om Ægteskab findes i B. G. B. §§ 1297—1588 med de dertil sig sluttende Bestemmelser i Indførelsesloven og den preussiske Udførelseslov samt Loven af 6. Februar 1875 med senere Ændringer. De Lovbestemmelser, der er nævnt udtrykkelig i denne Paragraf, er saadanne, om hvis vedvarende Gyldighed der kunde være Tvivl; naar § 1302 nævnes, skønt den staar i B. G. B. Hovedafsnit om Ægteskab, er Grunden, at den deri indeholdte Forældelsesregel ellers kunde anses for ophævet ved Bestemmelserne i Loven om Indførelse af dansk Formueret i de sønderjydske Landsdele. Denne Lovs Overgangsbestemmelser kan ganske vist ikke i Almindelighed anvendes paa familie- og arveretlige Retsforhold; men Overgangsbestemmelserne om Forældelse maa anvendes ogsaa paa de Krav paa Formueydelse, der udspringer af Familieforhold, idet Forældelsesreglerne som Helhed ogsaa omfatter saadanne Krav, forsaavidt andet ikke er bestemt. Det skal endnu bemærkes, at Art. 206 og 207 i Indførelsesloven til B. G. B. maa blive i Kraft sammen med B. G. B. §§ 1635—1637 og 1699 ff.

Bestemmelserne i Slutningen af 1ste Stykke og i 3die Stykke er naturlige Følger af, at dansk Rets Regler om Tvangsarv i det hele træder i Kraft. Den i 2det Stykke foreslaaede Bestemmelse stemmer med § 60 i Forslaget til Lov om Ægteskab.